

THE
BHARAT SCOUTS & GUIDES
BULLETIN
MADRAS STATE

Vol. 12

OCTOBER 1961

No. 7

OURSELVES.

The Tenth Annual Meeting of the Bharat Scouts and Guides, Madras State, was held on September 30, 1961 at the State Headquarters, Wenlock Park, Triplicane, Madras-5, when the Annual Report, Audited Statement of Accounts and the Budget for the year 1961-62 were adopted. All the members felt the absence of the President, Sri C. Subramaniam, who was away from Madras on his pressing official duties and the State Commissioner (Scouts), Sri N. D. Sundaravadivelu, who was touring in Russia to get himself acquainted with the Educational System followed in that Country. The proceedings, however, went off satisfactorily under the guidance of the State Chief Commissioner, Sri K. Venkataswami Naidu, and the State Commissioner (Guides) Srimathi D. L. Gopal Ratnam.

The Scouts and Guides of the Madras State will feel jubilant over the decision arrived at by the Association that there will be a State Jamboree in December 1962. It is well over 35 years since a Jamboree was conducted in our State. The last Jamboree was conducted in Madras in 1925 when Dr. Besant, Founder of the Scout Movement in South India and Lord Baden-Powell, Founder of the International Boys Association, were

present. It was a great occasion for the Scouts and Guides to get-together and live under canvas. This Jamboree will, it is hoped, be a great occasion too.

It is a happy augury that 373 Panchayat Unions have begun to function from October 2, 1961. The Government of Madras has suggested to the Panchayat Unions to provide some amount for the advancement of Scouting and Guiding in Panchayat Unions. Some Panchayat Unions took up the cue and have provided some amounts in their budget for the training of the teachers in their Schools as Cubmasters and Flock Leaders. They are also very earnest that the benefit of Scout and Guide training should go into the villages also. The Bharat Scouts and Guides, Madras State, will have to shoulder a great responsibility in training adequate number of Cubmasters and Flock Leaders who will in turn introduce Scouting and Guiding into the villages.

~~~~~

ONE MAN - ONE JOB - TOO LONG.

I suppose all of us know men in Scouting who have been in one job too long. Surely there must be movement of men in a movement. New men in old jobs bring fresh outlooks and varied approaches to old problems. Few men are blessed with the ability to be a hundred per cent effective a hundred per cent of the time. A change of pace is frequently helpful in any movement.

How long have the key people in your part of the Scout Movement been on the job?

—WORLD SCOUTING BULLETIN.

~~~~~

TO MAKE BEST CITIZENS AND NOBLEST WOMEN.

**Kumari G. R. Samuel, Headquarters Commissioner for
Training (Guides).**

It is good to go back to the beginnings of our movement and think out what the Founder's aim was for Girl Guides. In a rapidly changing world like ours, with so many distractions and organisations for youth, what is distinctive about Girl Guides? I give the answer from the girl guide Gazette of 1917—from the infant period of our Movement and from the mouth of our Pioneers.

“The aims of this great organisation embrace every side of a girl's life, physical, mental and moral.

To make best citizens and noblest women, no side of life must be neglected, but each moulded and trained so as to preserve the balance of the whole. The Girl Guide scheme meets this all-round need by an all-round training.

By means of exercises, games, out-door sports, etc., strength, ability, grace of form and good physique are produced and healthy, robust women are the result.

GAIN NOBILITY OF CHARACTER:

Then, by keen observation and deductions from observations and the natural love of reading and acquiring knowledge being directed into right channels the mind is improved and enriched, and by being taught self-reliance and the use of investigation, the girls gain a strength and nobility of character which would never be realised under circumstances which do not call for independent effort and real concentration.

The moral benefit is perhaps less easily definable. It consists in an influence of atmosphere pervading the whole course, and is more incidental, yet nevertheless as real and far-reaching as the others. The girls begin training as Girl Guides at the period of

life when they are most full of enthusiasm and devotion to ideals. This must express itself in some direction, and if the truest and noblest ideals are put before them, the girls will inevitably aspire to attain them.

The aims, then, are of the loftiest, yet they are achieved by the simplest means. The scheme gives them what they want, something to do; and they tackle the work and play with zest, realising that they are doing something worth while for themselves and for others. By the system of co-operation – each for all and all for each – they gradually forget self and its interests in the wider sphere of duty to others.

DISCIPLINE – THE VITAL FACTOR.

Then discipline is a large factor of the movement. No character is strong which is void of control; self-discipline and obedience to external authority each have a place in this scheme.

By instilling habits of cheerfulness, kindness, obedience, thrift, purity, loyalty (and all the other points contained in Guide Law) all the finer traits of character are given scope while the less noble ones are eliminated.

In fact, a perfect Guide is a perfect girl, and in a fair way to become a perfect woman and perfect mother.”

We need to remember that our movement is not an organisation but a movement that “Moves” with the times. While moving with the times we need to keep geared to the true aims of the Movement.

SELF EXAMINATION

Sri S. R. RAMACHANDRAN

I am one of the very few fortunate persons who had the opportunity to join the Scout Movement especially the Rover Scout section. I was a member of the 'VYASA ROVER CREW' for a number of years. Before the actual investiture ceremony i. e. before my being taken in as a full-fledged Rover Scout certain questions were posed before me and I was asked to ponder over them and find out the answers during the "VIGIL". The questions were so instructive, exhaustive and illuminating that I could not forget them to this day. They are reproduced below (as far as my memory goes) for being thought over by everyone in the Scout movement.

As we grow older, one realises that time passes more and more swiftly. Comparatively speaking life lasts only for a short time. Indeed it may end tomorrow nay even this night. Am I making the best use of my life that God has given me? Or am I frittering it away in doing nothing that counts, i. e. wasting it?

Am I working at things that are not doing good to anybody?

PROMOTION IN MY CAREER

Am I seeking too much of my own enjoyment, or money making or promotion in my career without trying to help others who need my help?

Whom have I injured or hurt in my life?

Can I make any amends?

Whom have I helped in my life?

Is there anyone else whom I can help?

We get no pay or reward for doing service but that makes us free men in doing it. We are not working for an employer but for good and at our convenience, which means that we are men. The Rover Scout Branch of the Scout movement is described as a 'Brotherhood of Service'. So if we join it we will get the opportunity of training for, and of doing, service in many ways that may not have been open to us otherwise.

Service is not for spare time only. We must be constantly on the lookout for opportunities of being of service to somebody at all times.

Am I joining the Rover Scout Branch only for the mere fun I can get out of it ?

Am I determined to put real self sacrificing service into it ?

What do I mean by service ?

SUCCESS OF OUR SERVICE

Do I really think of others also rather than of myself only in my plans and undertakings ?

What kind of service am I best fitted to do at home and at work in my spare time ?

As the success of our service depends to a great extent on our personal character, we ought to be disciplined in order that we may be a good influence on others.

Am I determined to try and give up the bad habits acquired in the past ?

What are the weak points in my character ?

Am I absolutely honourable, thankful and trustworthy ?

Am I loyal to God, my Country, my employers, my family, those under me, the Scout movement, to my friends and myself ?

Am I good tempered, cheery and kind-hearted towards others ?

Am I sober, clean living and plain speaking ?

Have I the pluck and patience to stick it out when things go against me ?

Have I a mind of my own, or do I allow myself to be carried away by the persuasion of others ?

KEEP OFF FROM TEMPTATION

Am I strong minded enough to keep off from temptation of any kind whatsoever.

If I am weak in some of those things do I resolve more and more with God's help to do my best to correct them in right earnest.

May God give me the strength to go forward henceforth a real man, true citizen.

I am greatly indebted to those elders who were responsible for such thoughts being put into my head then.

மறைந்த நம் சுயம்பு

வே. வைத்தியலிங்கம், B.A., B.T., A.D.C.C.,

பொன்மலை

1948 இல் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள பூந்தோட்டத்தில் காலஞ் சென்ற திரு. K.S. சுந்திரேசன் அவர்கள் ஒரு பெரிய பயிற்சி முகாம் நடத்தினார். குருநாயாசிரியருக்காக இரண்டும், சாரண ஆசிரியருக்காக இரண்டும், திரிசாரண முதல்வருக்காக ஒன்றுமாக ஐந்து பிரிவுகள் அம் முகாமில் அடங்கியிருந்தன. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள சாரணக்கலை வல்லுநர் எல்லோரும் அதில் பணியாற்றினர். குருநாயாசிரியர் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்றின் பொறுப்பு எனக்குத் தற்ப் பெற்றிருந்தது. அக்காலை, தஞ்சை நண்பர்கள் ஒரு புதிய சாரணத் தோழரை அம்முகாமில் அறிமுகப்படுத்தினர். அவர்தான் நம் சுயம்பு. எனக்கு உதவியாக அவர் அம்முகாமில் தொண்டாற்றினார். அன்று அவர் மிக இளைஞர். இயக்கத்திற்குப் புதியவர். எனினும் அவர் காட்டிய ஆர்வமும் பொறுப்புணர்ச்சியும் பிற்காலத்தில் ஒரு சிறந்த சாரணத் தொண்டர் ஆவார் என்ற எண்ணம் எங்கட் கெல்லாம் பிறந்தது.

அன்று முதல் அவர் சாரணப் பயிற்சியின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் தேர்ச்சி பெற முனைந்து, குருநாயர், சாரணர், திரிசாரணர் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளின் வனச் சின்னங்களையும் பெற்றார். அவை பெற்ற தோடு அமையாது, எங்கெங்கெல்லாம் புதிய கருத்துக்கள் கிடைக்குமோ, அங்கெல்லாம் சென்று அறிந்தும், புதிய நூல்களைக் கற்றறிந்தும், ஐயந் தோன்றிய விடத்துத் தக்காரை யணுகிக் கேட்டறிந்தும் தன் சாரணக்கலையறிவைப் பெருக்கி வந்தார்.

தமிழகத்தில் சாரண ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் ஆணை பெற்றவர்களில் ஒரு தனித்த இடத்தை இவர் பெற்றிருந்தார். காலஞ் சென்ற திரு. K. S. சுந்திரேசன், தான் நடத்தும் பயிற்சி முகாம்கட்டு உதவி புரிய வல்ல ஒருவரைப் பெற எண்ணும்போதெல்லாம் சுயம்பு வின் பெயர்தான் அவருக்கு முதலில் தோன்றும். அவர் வர இயலவில்லை என்றால் தான் பிறரை எண்ணுவார். இவர் பணியாற்றிய முகாம்களில் கற்கும் ஆர்வத்திற்குக் குறைவிராது. இவருடைய ஆர்வம் தொத்தப் பெற்று தொடர்ந்து சாரண ஆசிரியராய் பணிபுரிபவர் பலர் இன்று உளர்.

தமிழகம் முழுவதிலும் உள்ள சாரணர்கள் யாவரும் சுயம்புவை அறிவர். தமிழகத்தின் சாரணத் தலையகத்து முதல்வர்களுக்கும் ஆணையாளர்களுக்கும் இவரிடம் ஒரு தனித்த மதிப்பு உண்டு. எனினும் மிக அடக்கமாகவே இருப்பார். நன்றியறிவு மிக்கவர். திரு K. S. சுந்திரேசன் இறந்த பிறகு அவரிடம் காட்டி வந்த பணியை என்னிடம் காட்டி வந்தார். சாரணப் பயிற்சிமுறையில் ஐயந்தோன்றிய போதும், புதிய கருத்துக்கள் தோன்றியபோதும், என்னை யணுகிக் கலக்காதிரார். என்னைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் சாரணியத்தைப் பற்றியே பேசுவார். என்னோடு தங்கிய இரவுகளில் எல்லாம் இருவரும் உறங்கமாட்டோம். பயிற்சி முறைகளை ஆராய் வோம்.

சாரணியத்தில் இருந்த ஆர்வம் தமிழிடத்தும் இவர்க்கு உண்டு. சாரண நூல்கள் நல்ல தமிழில் வரவேண்டும் என்று பெரிதும் விரும்பினார். தஞ்சைச் சாரணச் சங்க வெளியீடாக வெளிவந்த “சாரண ஆசிரியர் குறிப்பேடு” இவரின் ஆக்கமே. தமிழில் வெளி வரும் சாரண ஏடுகள், கையேடுகள், சிறுநூல்கள் இவைகளில் காணப் பெறும் மணிப்பிரவாள நடை, இலக்கணப் பிழை மனிதர்களைக் கண்டு மனம் புழுங்குவார். தமிழிலே நல்ல பயிற்சி பெற்று வரும் இன்றைய மாணவர், பின்னர் இவ்வேடுகளையும் நூல்களையும் கண்ணுரின் “தமிழைக் கரை படுத்தியவைகளில் சாரணவியக்கமும் ஒன்று என்று தூற்றுவதே. தூய தமிழில் பேசியும் எழுதியும் தமிழுக்கு ஒரு நல்ல பணியை யாற்றி வரும் ஒருவரை மாநில ஆணையாளராகக் கொண்டிருந்தும், தமிழகத்துச் சாரணச் சங்கம் தமிழிக்கு இத்தகைய தீங்கு இழைப்பதா?” என்று ஏங்குவார். இறப்பதற்கு மூன்று நாட்கள் முன்னர் அவரை நான் தஞ்சையில் கண்டபோது “தமிழில் குருநாயாசிரியருக்குப் பயன்படும் வகையில் ஒரு சிறு நூல் எழுது எனத் திரு எம். ஆர். என்னைப் பணித்துள்ளார். அதற்குத் தாங்கள் உதவ வேண்டும். ஒரு சனி ரூயிநில் பொன்மலை வருகிறேன்” என்று கூறினார்.

அணித்தலைவர் பயிற்சிக்காக குறித்து வைத்திருந்த குறிப்பேடு ஒன்றை என்னிடம் வாங்கிப் போயிருந்தார். அதை நான் மறந்தே போய்விட்டேன். அதே போல திரு K. S. சுந்திரேசனிடம் பயிற்சி முறையடங்கிய குறிப்பேடு ஒன்று பெற்றிருந்தார். அன்று அவர் மகன் திரு K. S. விசுவநாதனையும் என்னையும் கண்டவுடன், வீடு விரைந்து அக் குறிப்பேடுகளை தேடி யெடுத்து வந்து கொடுத்துவிட்டு, புகை வண்டி நிலையம் வரை வந்து எங்களை வழியனுப்பினார். என்னே! அவரது பொறுப்புணர்வும், நன்றியறிவும்!

„.....பிறர் பிறர்
சீ ரெல்லாந் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொல்ல.”

என்ற குமர குருபரவடிகளின் அறிவுரைக்கு எடுத்துக் காட்டு சுயம்பு. சென்ற ஆண்டில் மூன்று திங்கள் சென்னை ஆசிரியர் கல்லூரியில் மாணவனாய் அமரும் பேறு பெற்றிருந்தேன். வகுப்பில் என் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த வாலிபர் அதிகமாக யாரிடமும் கலந்து பழகாதத் தன்மையுடையவர். அவரோடு உரையாட நான் பலமுறை முயன்றும் முடியவில்லை. அக்காலை, ஒரு நாள் சுயம்பு எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தார். அக்கடிதத்தின் மேல் சுயம்புவின் முகவரியைக் கண்டதும் அவ்வாலிபர், தாங்களை யார் என்று அறியாது இது வரைவாளாயிருந்து விட்டேன். தங்களைப் பற்றி அடிக்கடி சுயம்பு பேசுவாரே! என்று கூறி அன்று முதல் என் உற்ற நண்பர்களில் ஒருவரானார். சுயம்புவிடம் பயிற்சி பெற்றிருந்த சிதம்பரம் ஆசிரியர் ஒருவரும் அக்கல்லூரியில் என்னுடன் படித்தார். அவரிடமும் சுயம்பு என்னைப் பற்றிக்கூறியிருந்தார். உரையாடுங்கால் ஒருவரின் குறைபாடுகளைக் குறிப்பிட நேர்ந்தால் “அதை விட்டு விடுங்கள். அதையேன் நாம் சொல்லவேண்டும்” என்று மேலே குறை கூறவிடார்.

தஞ்சையிலே அன்று நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது “இருதய நோய் என்று மருத்துவமனையில் படுத்தாகிவிட்டது. சாவு என்றோ திடீரென்று வரும். மனைவி மக்கள் என்னை இனி நம்பமுடியாது என்ற நிலை தெரிந்து விட்டது. ஆகையால் நான் எங்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம்.” சப்பான் போகச் சொன்னாலுங் கூட போவேன்” என்று கூறினார். சப்பான் மட்டுமல்ல, மேல் உலகம் என்னும் செல்லுவேன் என்பதை சொல்லாது செயலிலே காட்டிவிட்டார்.

29-8-61 அன்று பள்ளிக்குச் சென்று மூன்று பிரிவுகள் பாடம் நடத்திவிட்டு 12-15 மணியளவில் சிறிது மயக்கமாக உளது எனக் கூறி மேல் தளத்திலிருந்து கீழிறங்கியவரை உடனாகிரியர்கள் படுக்க வைத்து, மருத்துவர்க்கும் “ஆம்புலன்சு” வண்டிக்கும் தொலைபேசி மூலம் ஏற்பாடு செய்ய அவைகள் வருமுன்னே உயிர் துறந்த செய்தி கேட்டு யார்தான் கலங்காமல் இருப்பார்.

சாரண ஆணையாளர் உயர் திரு A. Y. S. பரிசுத்தம் நாடார், மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி, பள்ளித் தலைவர், உடனாகிரியர் மாணவர், சாரணர், சாரண ஆசிரியர், நண்பர், அண்டையர் ஆகியவர்கள் செய்தியறிந்தவுடன் விரைந்து இறுதி வணக்கம் செய்தது, சாரணத்துறை, கல்வித்துறை இவைகளில் சுயம்பு கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டையும் தொண்டின் சிறப்பையும் காட்டுகிறது.

மட்டற்ற ஆர்வத்தால் தன் உடல் தாங்கும் நிலைக்கு மேற்பட்ட தொண்டில் ஈடுபட்டார். சாரணவியக்கம் மட்டுமல்ல. செஞ்சிலுவைச் சங்கம் போன்றப் பல பொது வியக்கங்களிலும் பங்கு கொண்டிருந்தார். எனவே குடும்ப நலத்தை மறந்தார். இது அவரிடமிருந்த ஒரு பெரும் குறைபாடு. அவரையிழந்து இன்று மனைவியும் ஐந்து மக்களும் ஏங்கி வாடுகின்றனர். அவர் தொண்டால் சிறந்த இயக்கங்கள், உழைப்பால் பயனடைந்த சாரணர், மாணவர் ஆகியவரின் நன்றிமறவாச் செயல், அவர் குடும்பத்தை மறக்காது நல்வாழ்வு படுத்தும் என்பது திண்ணம்.

அவர் உயிர் உயர்வடைதாக! அவர் தொண்டுகள் சிறப்பதாக!!

WHAT IS A "WIDE GAME"?

This is a question frequently asked by the new Guider. Quite often, it puzzles and confuses them. Sometimes, it even alarms them. This strange mixture of feelings will soon pass, however, when the questioner comes to a true understanding of the term WIDE GAME. Actually, the term Wide Game is self-explanatory. Firstly it is unconfined as regards area in which it is played, and secondly, it is a game.

Translated into Scouting and Guiding language it is "technical knowledge, mixed with resourcefulness and spirit of adventure". To these ingredients, add the essence "Imagination" and you have all the ingredients for a first-rate product.

Even if you are new to this Guiding Game, you can make up, and play with your Company, a Wide Game which is suitable for the stage of training which they have achieved.

When you see the eager anticipation of a Patrol which is just about to embark on a wide game, then you have found the adventure, fun and excitement which Guides love. So, look wide: for this Guiding game we play is WIDE.

OUTLINE OF A WIDE GAME

Patrols arriving in camp, or at Company meeting, are given sealed orders.

In Patrol corners, the orders are opened and the game begins.

The first clue could be in the form of a secret code, morse or semaphore, or a jig-saw, on some part of the Tenderfoot Test.

Several clues can be placed around the campsite or hall. These clues could contain test work or craftwork, treasure hunts, scavenger hunts, etc. To conclude the game the Guides make up and present a story or play on a given topic.

A Wide Game for your Games Book.

OPERATION R. J.

Your Patrol is off on an expedition into Rum Jungle. Other enemy Patrols are in the vicinity. They are anxious to find the whereabouts of your site, which is marked with a flag and your Company colour. You know your position is in a - (N. W.) or - (S. E.) direction from your present position. The enemy Patrols will endeavour to capture you by taking your colour, which you are wearing. Whenever that happens you must return to operation R. J. for a new colour.

When you arrive at your site and find your flag, make a fire and cook a damper from the provisions left hidden early. Some members of your party are gathering information on one type of tree. One member who climbs the tree to get further information, suddenly feels too frightened to descend, and a rope ladder has to be made.

You must return to operation R. J. by given time, whether your survey is completed or not

Point Score :

Flag	...	5 Points.
Edible Damper	...	5 Points.
Tree Information	...	5 Points.
Rope Ladder	...	5 Points.
Every Enemy Colour	...	5 Points

OUR STATE COMMISSIONER (SCOUTS) TO RUSSIA

Sri N. D. Sundaravadivelu, Director of Public Instruction and State Commissioner (Scouts), Bharat Scouts and Guides, left for Russia on a three weeks' Study Tour. A send off was given to him at the Meenambakkam Air Port by the Bharat Scouts and Guides. About 200 Scouts and Guides led by Sri H. Ramanathan, District Commissioner (Scouts), South Madras District Association, provided a guard of honour to the State Commissioner (Scouts). Kumari G. R. Samuel, Headquarters Commissioner for Training (Guides), garlanded Sri Sundaravadivelu on behalf of the Association.

COMMUNITY SERVICE.

Basically, Scouting is a system or method of training, but training for a purpose. The purpose is character—character of a type prepared and willing to serve our fellow men. Some of the reports received at the Bureau of public service performed by Scouts make thrilling reading. What a pity there are not more incidents to report.

When did your Group last do a real service to the community? Let's hear about it as soon as possible—not so that we can congratulate you, but so that others may learn to do likewise.

—D. C. SPRY.

LETTERS TO THE EDITOR.

Dear Sir,

My attention was invited to the leading 'Scouting and Guiding to be made Compulsory' in this month's Bulletin. I would, with all respect to General Cariappa and the rest of the article, humbly but firmly say "Never, Never, Never!" Scouting is a grand GAME, to be enjoyed voluntarily by youngsters and leaders alike. Why should we spoil that?

If we make it as attractive as it should be there will be no question of using compulsion, will there be?

With thanks for an interesting magazine.

Yours faithfully,
Sd/-I. WORRALL.

RANDOM JOTTINGS BY EAGLE

Smartness in uniform and correctness in detail seems a small matter to fuss about, but has its value in the development of self-respect, and means an immense deal to the reputation of the Movement among outsiders who judge by what they see.

SERVICE ACTIVITIES

The value of service activities does not lie on the surface. Their obvious value is that useful work is being done for other people, without fee or reward, and that Scouting gains the credit. But that is not their true value to us in the movement. Strictly speaking the results of such jobs of service, in terms of work done, are by-products; welcome by-products, but not the object of the exercise. Our real object is the long-term benefit to each individual Scout for which we can look as a result of the preparatory training which is necessary before such activities can be successfully tackled; the measure of self-discipline which their performance fosters; and a growth of a habit of thinking in terms of other people's needs, and an instinct for translating that habit into effective action

CONFERENCES.

Most of us are like clocks and like clocks we are apt to run down. The object of conferences is to wind us up.

PREMATURE EXIT OF BOYS FROM SCOUTING

Due to:

1. The poor standard of some of our Scouters.
2. The imperfect application of the Group System.
3. A Boy's failure to progress because of poor programmes or delay in passing basic tests.

Think out if these are applicable to you and to your work.

DISTRICT NEWS

ANAMALLAIS

The first Annual General Body Meeting of the Anamallais District Association, Valparai, was held on Saturday the August 26, 1961 at the Panchayat High School premises, Valparai, with Mr J. R. Henshaw, the President in the Chair.

After a short review of the Association's activities and the assistance given by the Tea Board, by Mr. Henshaw, the Annual Report and accounts for the year 1960-61 was read and adopted including the budget for the year 1961-62. Mr. Henshaw, President, Mr. A. Dhanaraj, Honorary Secretary and the other office-bearers were re-elected.

Sri M. Ram Mohan, Joint State Organising Commissioner, Coimbatore, was present at the meeting, as also several Managers from the Tea Estates. In conclusion of the meeting, Sri A. Dhanaraj, Secretary, proposed a vote of thanks.

Four Rovers Crews are functioning in the Anamallais District one of which caters to Valparai Township area and the three others are connected with Karamalai, Nallacathu and Nadumalai Tea Estates.

The Joint State Organising Commissioner, Sri M. Ram Mohan, inspected on August 27, both the Nallacathu and Nadumalai Rover Crews and addressed the members.

On Saturday the August 26, 1961, Sri B. M. Reddy, Scouter from Coimbatore addressed the Teachers and Scouters of the Aided School Teachers' Association Centre when the Joint State Organising Commissioner presided.

MADRAS.

On Sunday the August 20, 1961, the members of the First Madras Sea Scout Group, under the leadership of Sri A. C. Alavandar, Group Leader (Scouts) went round Chepauk, Triplicane, and Mylapore areas collecting clothes for the flood victims. The response from the public was very heartening. About 120 articles of clothing such as Shirts, Pants, Dhooties, Sarees, Blouses, etc. were collected and handed over to the authorities.

SALEM.

A Camp for the new Rovers of the College Rover Crew, Government College, Salem, was held at "Gokulam" on August 27, 1961 under the leadership of Sri A. Ponnusamy, B. A., College Rover Scout Leader.

TIRUCHIRAPALLI.

The Guides of All Saints Training School have raised Rs. 50/- for the Flood Victims, by staging a variety entertainment in their school. This amount was sent to the District Collector, who is also the President of the District Association.

பறவையர் விளையாட்டு (தொடர்ச்சி)

புள் புள்களுக்காகத் தொகுக்கப்பட்ட விளையாட்டுகளிலிருந்து கீழே இன்னும் இரண்டு விளையாட்டுகளைத் தருகிறோம்.

7. குதிக்கும் பாம்பு

புள் புள்கள் தத்தம் அறுவைகளாகப் பிரிந்து ஒருவர் தோள் மேல் ஒருவர் கையைப் போட்டு நீண்ட வரிசையாக நிற்பர். அறையின் மறு கோடியில் ஒரு கோடு வரையப் பட்டிருக்கும். தலைவி உத்தர விட்டதும் ஒவ்வொரு அறுவையும் நொண்டியடித்து கோட்டின் எல்லையைத் தாண்டி மீண்டும் தான் தின்ற இடத்திற்கு வருதல் வேண்டும். எந்தக் குழு முதலிலும் பிரிந்து போகாமலும் இடத்தை அடைகின்ற தோ அதுவே வெற்றி பெற்றதாகும்.

8. பாது காக்கும் அரக்கன்

வேண்டும் பொருட்கள்:—ஒரு நீளக் கயிறு; சிறு கற்கள்; புளியங்கொட்டைகள் அல்லது பிற காய்கள்.

ஒரு புள்புள்ளை அரக்கனாகத் தேர்ந்தெடுத்து மரத்தில் நீண்ட கயிற்றால் கட்டியிருக்க வேண்டும். மற்றைய புள்புள்கள் கையில் ஆளுக்கு இரண்டிரண்டு காய்கள் கொடுக்கவும். அரக்கன் தன் மரத்தைக் காவல் புரிவான். கயிறு எட்டிய மட்டும் சென்று மரத்தைத் தொடவரும் புள்புள்களைப் பிடிப்பான். அரக்கனிடம் அகப்பட்ட புள்புள்கள் தம் காய்களை அவனிடம் ஒவ்வொன்றாகக் கொடுத்து விட வேண்டும். மரத்தை தொட்டவர்களே தலைவியிடமிருந்து காய்களைப் பெறுதல் வேண்டும். ஆட்டம் முடிவில் அருமிகள் தம் காய்களை எண்ணுவர். அதிகமான காய்களையுடைய அறுவை வெற்றி பெறுவர்.

மாண்புமிகு அமைச்சர்

காலஞ்சென்ற

திரு. A. சுயம்பு அவர்கள்

(15-7-1922 - 29-8-1961)

Asst. Dt. Commissioner (Scouts),

பாரத் சாரண வழிகாட்டிச் சங்கம், தஞ்சை

— & —

ஆசிரியர், கலியாணசுந்தரம் உயர்நிலைப்பள்ளி, தஞ்சை.

வேண்டுகோள்.

அன்புடைப்பெரியீர் !

திரு. A. சுயம்பு அவர்கள் பாரத சாரண வழிகாட்டிச் சங்கத்தின் சிறந்ததொரு தொண்டராக விளங்கியவர். அப் பெரியார் தஞ்சை மாவட்ட சிறுவர் செஞ்சிலுவைச் சங்கத் திற்கும் பலபணிகள் புரிந்திருக்கிறார். இவர் தஞ்சை கலியாண சுந்தரம் உயர்நிலைப்பள்ளியில் 25-6-1946 முதல் 29-8-1961 (இயற்கை எய்திய நாள்) வரை சிறந்த ஆசிரியராக அமர்ந்து அப்பள்ளியில் எல்லாவிதமான விழாக்களிலும், கொண்டாட்டங்களிலும் சிறந்த பங்கெடுத்துக்கொண்டு அவைகளை வெற்றிகரமாக நடத்தத் துணை புரிந்தவர். இவர் தமது பள்ளியில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே திடீரென மாரடைப் பினால் (Heart attack) தனது நாற்பதாவது வயதில் 29-8-1961 செவ்வாய்க்கிழமை பகல் 12-25-க்கு உயிர் நீத்தார்.

இவர் தனக்கெனவாழாப் பிறர்க்குரியாளராக விளங்கினார். “தன் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்ற ஆன்றோர் முது மொழிக்கேற்றவாறு பணிகள் பலவற்றையும் புரிந்தார். சாரண இயக்கத்திலுள்ள குருநாயர் பயிற்சி, சாரணர் பயிற்சி, திரி சாரணர் பயிற்சி என்ற மூவகைப்பயிற்சிகளையும் முதலில்பெற்று பிறகு இப்பயிற்சிகள் மூன்றிலும் (Cub wood badge, Scout wood badge, Rover wood badge) வனக்கலைப் பயிற்சி களையும் வெற்றிகரமாக முடித்து சின்னங்களைப் பெற்றவர். மத்தியப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள நமது தேசீயப் பயிற்சி முகாம் (National training camp centre, Pachmarhi.) பச்சமார்க்கிக்கு இருமுறை சென்று பயிற்சி பெற்று, இவருக்கு பயிற்சி முகாம் உதவித் தலைவர் (Assistant Deputy Camp Chief.) என்ற உரிமையும் வழங்கப்பட்டு, நமது மாகாணத்தில் பல மாவட்டங்களில் பயிற்சி முகாம் தலைவராக இருந்து நடத்த

அனுமதிக்கப்பட்டவர். அன்னாரிடம் சுமார் இரண்டாயிரம் அங்கத்தினர்களுக்குமேல் குருளை ஆசிரியர் பயிற்சி அல்லது சாரணஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றிருக்கக்கூடும் என மதிப்பிடலாம்.

இவர் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 15-7-1922-ல் திரு. N. அருணாசலம் பிள்ளையவர்களின் புதல்வராகத்தோன்றி சிதம்பரம் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் மாணவராகச் சேர்ந்து, S. S. L. C. தேர்வில் வெற்றிகண்டு பின் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று தஞ்சையில் கலியாணசுந்தரம் உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஆசிரியராக அமர்ந்தார். அவர்களது அகால மரணத்தினால் அவர்களது மனைவி திருமதி. தர்மாம்பாள் அம்மாளும், பள்ளி செல்லும் வயதுள்ள குமாரிகள்மூவரும், புதல்வர்கள் இருவரும், ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், சாரண இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் எல்லோரும் துக்கக் கடலில் மூழ்கியுள்ளனர். அன்னாரின் குடும்பம் புயலில் அகப்பட்டுள்ள மரக்கலம்போல் தனித்துக்கொண்டிருப்பதைக்காண மிகமிக மனவருத்தம் ஏற்படுகின்றது.

இவ்விதம் தன்னலங்கருதாது வாழ்ந்த சிறந்ததொரு தொண்டரின் குடும்பத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியை நன்கு உணர்ந்த தஞ்சை பாரத் சாரண வழிகாட்டிச் சங்கத்தின் மகா சபை திரு. A. Y. S. பரிசுத்தம், M. L. A. ஜில்லா சாரண ஆணையாளர் அவர்களது தலைமையில் 16-9-1961-ல் கூடி அன்னாரின் குடும்பத்தாருக்கு ஒரு நிதி திரட்டி. அத்தொகையை அக்டோபர் மாதம் 3-வது வாரம் நடைபெறவிருக்கும் ஆண்டு மகாசபைக்கூட்டத்தில் அளிப்பதென ஏகமனதாக முடிவு செய்துள்ளது. ஆதலால் அன்னாரின் குடும்பநலத்தில் நாட்டமுள்ள நண்பர்கள் அனைவரும் தங்களால் இயன்ற பொருளுதவியை நமது சங்கஉப தலைவர்களில் ஒருவராகிய திரு. C. வேதாசலம், B. A., B. L., அவர்களுக்கு பெருமனதுடன் உடனடியாக அனுப்பி வைக்கக்கோருகின்றோம். பொருள் அனுப்புகின்ற நண்பர்கள் தொகையையும், தங்கள் முகவரியையும் நன்கொடை அளிப்பவர் பட்டியல் அச்சிடவேண்டியிருப்பதின் நிமித்தம் தயவுசெய்து தெளிவாக எழுதியனுப்பக் கோருகின்றோம். பல நண்பர்கள் ஒன்று கூடி வசூலித்தும் அனுப்பலாம் என்றும், மகாசபைக்

கூட்டத்திலேயே நேரில் கொணர்ந்து கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம். அன்னரிடம் பயிற்சிபெற்ற நண்பர்கள், மற்றும் இதர நண்பர்கள், மாணவர்கள், சாரண ஆசிரியத் தோழர்கள் அனைவரும் தங்களது நன்றியைத் தெரிவிக்க இதுவே தக்க சந்தர்ப்பம் என்பதை பணிவுடனும், வருத்தத்துடனும் குறிப்பிடலாமென்று நினைக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,

சாரண ஊழியர்கள் :

யா. ஆரோக்கியசாமி,

(நகராட்சி மன்றத் தலைவர்)

தலைவர்.

V. அட்சயம்,

Hon. காரியதரிசி.

A. Y. S. பரிசுத்தம்,

District Commissioner-Scouts.

தஞ்சாவூர், }
24-9-61. }

இந்திரா நாகராஜன்,

District Commissioner-Guides.

N. B.:- பொருள் அனுப்புகின்றவர்கள் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டப்படுகின்றனர்.

திரு. C. வேதாசலம் B. A., B. L.,

(ஒய்வுபெற்ற முனிசிபல் ஆணையாளர்)

நெ. 1, நீத்துக்காரத் தெரு.

கருந்திட்டைக்குடி,
(Karuntattamkudy.)

தஞ்சாவூர்